

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžnč/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010175
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010175.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, proti odporcovi Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o návrhu proti nečinnosti odporcu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľka - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľka“) po tom, čo nebolo vyhovené jej protestu, podala dňa 10. decembra 2013 na Najvyšší súd slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) návrh, v ktorom žiadala, aby najvyšší súd uznesením podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) uložil odporcovi povinnosť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia rozhodnúť o odvolaní obvinenej M. z 30. augusta 2012 podaného proti rozhodnutiu bývalého Obvodného úradu Prievidza odboru všeobecnej vnútornej správy č. OBÚ-PD-OVVS-2012/01813-006, OBÚ-PD-OVVS-2012/01814-006, ObÚ-PD-OVVS-2012/01821-007, ObÚ-PD-OVVS-2012/01822-007, ObÚ-PD-OVVS-2012/01823-007 a ObÚ-PD-OVVS-2012/01824-07.

Svoj návrh odôvodnila citáciou čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 3 ods. 1 a 2, § 24 ods. 1 a 2 a § 27 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) s poukazom na § 25 správneho poriadku namietajúc, že odporca pri doručovaní vyššie označených rozhodnutí nepostupoval v súlade so zákonom.

Tvrdila, že z doručenie, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu možno len dedukovať, že prvotné doručenie rozhodnutia obvinenej bolo neúspešné, pretože v bode 3 na doručení je uvedený dátum uloženia na pošte, avšak v rozpore so zákonom nie je uvedené, kedy bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie a kedy sa vykonalo opakované doručenie. Až potom ak by prebehli tieto dva spôsoby doručovania rozhodnutia a boli by neúspešné, mohla byť zásielka uložená na pošte a obvinená mala byť o tom vhodným spôsobom upovedomená.

Ďalej uviedla, že pod bodom č. 4 na doručení je však uvedené, že rozhodnutie bolo 18. augusta 2012 doručené do poštového priečinku. Zo spisového materiálu nevyplýva, že obvinená si vyhradila

doručovanie do poštového priechodu. Počas celého priestupkového konania jej boli písomnosti doručované do miesta trvalého bydliska. Ak by bola teoreticky pripustená možnosť, že rozhodnutie bolo takto obvinenej doručené, tá si ho vyzdvihla 20. augusta 2012, potom podanie odvolania 30. augusta 2012 bolo vykonané v zákonnej lehote.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že v bode 3 na doručení je uvedený dátum uloženia zásielky 09. augusta 2012 a v bode 4 na doručení je napísané P. O. BOX, z čoho vyplýva, že adresát si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priechodu, a preto je potrebné aplikovať § 25 ods. 4 správneho poriadku, kde dátum príchodu zásielky sa považuje za deň uloženia a tretí deň od uloženia zásielky sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel, pretože si zásielku prevzal až 20. augusta 2012. Takto doručené rozhodnutie, v spojení s § 27 ods. 2 správneho poriadku o počítaní lehôt nadobudlo právoplatnosť dňa 28. augusta 2012. Teda odvolanie obvinenej M. podané na poštovú prepravu dňa 30. augusta 2012, bolo podané po zákonom stanovenej lehote. Z uvedeného dôvodu po preskúmaní spisového materiálu nadriadený orgán, ktorý preskúmaval, či odporca dôvodne nevyhoviel protestu prokurátora, dospel k záveru, že postup Ministerstva vnútra Slovenskej republiky bol v danej veci v súlade so zákonom, a preto nebolo potrebné vykonať žiadne opatrenia.

Na základe hore uvedených dôvodov odporca navrhol, aby najvyšší súd návrh navrhovateľa na vyslovenie povinnosti orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť podľa § 250t ods. 1 a 2 OSP zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti nečinnosti ústredného orgánu štátnej správy podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 prvá veta OSP), oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrhu nemožno vyhovieť.

Navrhovateľka sa svojím návrhom podaným v súlade s (§ 35 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP domáha súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu návrhom podaným podľa § 250t OSP domáhajúc sa, aby najvyšší súd vyslovil, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné konať vo veci odvolania podaného M. obvinenou z viacerých priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa § 35 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení § 246c ods. 1 prvá veta OSP prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o nečinnosť orgánu verejnej správy v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo upozorneniu prokurátora, za podmienok ustanovených v tomto zákone.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietáhoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR I. ÚS 225/08, III. ÚS 282/08, III. ÚS 70/09). Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť nie len absolútnu nečinnosť, ale aj to, ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných prietáhov.

Ustanovenie § 250t OSP je tiež svojím obsahom zamerané tak, aby odstraňovanie nečinnosti orgánov verejnej správy nebolo znehodnocované nielen neopodstatneným podaním dotknutého subjektu - navrhovateľa, nepružnosťou v konaní orgánov verejnej správy, ale aj formalistickým prístupom v konaní súdov.

V prejednávanej veci navrhovateľka namieta nesprávny spôsob doručovania podľa správneho poriadku v priestupkovom konaní vedenom proti obvinenej M..

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 24 ods. 2 správneho poriadku).

Podľa § 25 ods. 4 správneho poriadku ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechodu, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačíve, ktoré vloží do poštového priechodu. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priechod, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Správny poriadok (na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku) upravuje aj prípady, keď si adresát vyhradil doručovanie do poštového priechodu (P. O. Box). Ak si adresát písomnosti (fyzická osoba, právnická osoba, fyzická osoba - podnikateľ) neželá, aby mu písomnosti doručoval poštový doručovateľ a vyhradil si na doručovanie zásielok poštový priechod (P. O. Box), z ktorého si písomnosti preberá sám, oznamuje sa mu príchod zásielky na tlačíve, ktoré na tento účel vystavuje poštový podnik. Tlačívo sa vloží do poštového priechodu. Dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum uloženia. Ak si adresát písomnosť nevyzdvihne do troch dní od uloženia (deň uloženia sa do lehoty nezapočítava), nastáva posledný deň trojdňovej lehoty fikcia doručenia zásielky, a to aj vtedy, ak sa adresát o uložení nedozvedel.

Napriek tomu, že vyššie citované zákonné ustanovenie § 25 ods. 4 správneho poriadku je zaradené v zákonom ustanovení, ktoré v odseku 1 až 3 upravuje doručovanie právnickým osobám a podnikateľom - fyzickým osobám, nie je vylúčené, aby si poštový priechod zriadila aj fyzická osoba.

V prípade doručovania rozhodnutia Obvodného úradu Prievidza z 19. júna 2012 č. OBÚ-PD-OVVS-2012/01813-006, OBÚ-PD-OVVS-2012/01814-006, ObÚ-PD-OVVS-2012/01821-007, ObÚ-PD-OVVS-2012/01822-007, ObÚ-PD-OVVS-2012/01823-007 a ObÚ-PD-OVVS-2012/01824-07 je na doručení obvinenej M. zreteľne vyznačený P. O. Box, pričom zo žiadneho ustanovenia správneho poriadku ani iného zákona nevyplýva, že účastník konania je povinný vyhradenie si doručovania do poštového priechodu oznamovať správnomu orgánu ani, že správny orgán je pri doručovaní povinný túto výhradu doručovania skúmať.

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že na vyhovie návrhu v danej veci nebola splnená ani základná podmienka ustanovenia § 250t ods. 1 veta prvá OSP, a to, že by odporca nevydaním rozhodnutia o odvolaní vo veci nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že súd, ktorý je príslušný rozhodovať o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy musí splnenie podmienok podľa § 250t ods. 1 OSP posudzovať individuálne vo svetle okolností konkrétneho prípadu, rešpektujúc účel tohto právneho prostriedku, ktorým je poskytnutie efektívnej a účinnej ochrany osobe, ktorej práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté nečinnosťou orgánu verejnej správy v konkrétnom konaní.

V danej veci je možné dosiahnuť nápravu aj v mimoodvolacom konaní, vzhľadom na ustanovenie § 60 správneho poriadku, podľa ktorého odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľky podľa § 250t ods. 4 poslednej vety OSP zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 250t ods. 5 OSP, keď ich náhradu účastníkom nepriznal, nakoľko navrhovateľka nemala v konaní úspech a úspešný odporca právo na náhradu trov konania nemá zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.